

Nieuwsbrief OR Updates 2026-17

Nummer 17, 2026

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:2423](#) 18-08-2026

Geschil in afwikkeling van een cv die als beleggingsfonds was opgericht. Het hof bekrachtigt de afwijzing van een faillissementsverzoek. Het faillissementsverzoek speelt tegen de achtergrond van een geschil over de verdeling van de opbrengst van een beleggingspand dat in een beleggingsfonds in de vorm van een cv was ondergebracht. Een van de appellanten heeft een vordering op grond van een vonnis dat door de rechtbank Den Haag is gewezen. Hoewel geïntimeerde tegen dat vonnis hoger beroep heeft ingesteld, staat het vorderingsrecht van deze appellant vast. Het hof overweegt dat echter niet summierlijk blijkt dat er sprake is van pluraliteit van schuldeisers. Ten overvloede overweegt het hof dat het faillissementsverzoek een onevenredig middel vormt. Het geschil tussen partijen gaat om de afwikkeling van het fonds, terwijl niet is gebleken van externe schuldeisers. Een faillissement zou de verdere behandeling van de lopende procedures bemoeilijken en de belangen van geïntimeerde en de beleggers die door haar worden vertegenwoordigd onevenredig schaden.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:5197](#) 10-08-2026

Ontslag bestuurder

Een voormalig werknemer-bestuurder is op staande voet ontslagen vanwege samengestelde dringende reden. Het hof oordeelt dat verzwegen privébelangen en neveninkomsten van de bestuurder in deelnemingen/spin-offs een dringende reden opleveren. Desondanks oordeelt het hof, anders dan eerder de kantonrechter, dat het ontslag niet-rechtsgeldig is wegens schending van het onverwijldheidsvereiste. Aan de bestuurder worden een schadevergoeding en een billijke vergoeding toegekend. De verzochte transitievergoeding wordt niet toegekend en de billijke vergoeding wordt beperkt vanwege het ernstig verwijtbaar handelen.

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2026:2465](#) 28-07-2026

D&G Duwvaart/Inland Shipping

Twee aandeelhouders van een joint venture raken in geschil, waarbij de ene aandeelhouder de andere aandeelhouder wil ontslaan als bestuurder van de joint venture. Het hof oordeelt dat de overdracht van aandelen in de moedermaatschappij van een van de aandeelhouders een indirecte wijziging van zeggenschap over de joint venture oplevert. Daardoor is deze aandeelhouder op grond van de statuten verplicht haar aandelen in de joint venture aan de andere aandeelhouder aan te bieden. Omdat de betreffende aandeelhouder de wijziging van zeggenschap niet tijdig heeft gemeld en niet aan de aanbiedingsplicht heeft voldaan, mag zij haar vergader- en stemrechten als aandeelhouder niet uitoefenen. Zij kan daardoor ook niet stemmen over haar eigen positie als bestuurder. Een verbod op het ontslaan van deze aandeelhouder wijst het hof af.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:2047](#) 27-07-2026

Uitstoting aandeelhouder-bestuurder wegens onttrekkingen en disfunctioneren. Met wenk

Deze beschikking betreft een uitstotingsgeschil tussen twee broers die via hun persoonlijke holdings ieder 50% van de aandelen houden in een softwarebedrijf en samen het bestuur vormen. De OK wijst het verzoek van de holding van broer 1 toe. Het aandeelhouderschap van de holding van broer 2 kan door een reeks laakbare gedragingen van haar bestuurder (broer 2) niet langer worden geduld, en zij wordt veroordeeld tot overdracht van haar aandelen tegen een door een deskundige vast te stellen prijs. Het voorwaardelijke tegenverzoek van de holding van broer 2 (om juist de holding van broer 1 uit te stoten) wordt afgewezen, en het voorwaardelijke enquêteverzoek van de vennootschap komt niet aan de orde, nu het primaire uitstotingsverzoek slaagt. Met wenk.

[Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:1742](#) 30-06-2026

Uitkoop na openbaar bod Just Eat Takeaway.com B.V.

Na een openbaar bod op de aandelen in Just Eat Takeaway.com wendt de meerderheidsaandeelhouder zich tot de OK. Zij vordert in deze procedure dat de andere, resterende aandeelhouders van Just Eat Takeaway worden veroordeeld om hun aandelen in de vennootschap over te dragen aan de meerderheidsaandeelhouder tegen de eerdere biedprijs van 20,30 euro per aandeel. De OK concludeert dat de biedprijs een redelijke prijs is en dat de peildatum gelijk is aan de datum van betaalbaarstelling na de na-aanmeldingstermijn van het bod, tevens de dag waarop de

95%-drempel van artikel 2:359c lid 1 BW is gehaald. De vordering wordt dan ook toegewezen.

Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:1631 18-06-2026

Enquête- en uitstootprocedure Songrow Holding B.V. – toewijzing uitstotingsverzoek
Deze zaak betreft een geschil tussen de twee aandeelhouders van een vennootschap die zich bezighield met het telen, kweken en verkopen van sier- en aquariumplanten. De aandelen in de holding worden gehouden door twee aandeelhouders, ieder voor 50% van de aandelen. Nadat de bedrijfsactiviteiten grotendeels zijn afgebouwd, raken de verhoudingen tussen partijen ernstig en duurzaam verstoord. Eén van de aandeelhouders verzoekt de OK een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van de holding en haar dochtervennootschap. De andere aandeelhouder, tevens enig bestuurder, verzoekt op haar beurt om uitstoting van de ene aandeelhouder. De OK wijst het enquêteverzoek af en het uitstotingsverzoek toe. Volgens de OK wordt het belang van de vennootschap aanzienlijk geschaad door de instandhouding van de verstoorde verhoudingen, de jarenlange weigering van de ene aandeelhouder jegens de aandeelhouder-bestuurder om zonder deugdelijke grond de jaarstukken goed te keuren en het door pesterijen belemmeren van een normale bedrijfsvoering. Het voortduren van het aandeelhouderschap van de ene aandeelhouder kan daarom in redelijkheid niet langer worden geduld. Een deskundige wordt benoemd om de waarde van haar aandelen vast te stellen.

Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:1007 14-04-2026

Concernenquête Confiserie Napoleon c.s.
OK; enquête. Een ondernemingsraad verzoekt de OK een enquête te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van een groep vennootschappen en om onmiddellijke voorzieningen te treffen wegens de operationele bemoeienis van een middellijk aandeelhouder met het bestuur, de ondernemingsraad en de financiering. De OK gelast het onderzoek en treft onmiddellijke voorzieningen.

Rechtbank

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:5514 02-09-2026

Beroep op 403-verklaring

Een curator in het faillissement van een dochtervennootschap spreekt de moedervernootschap aan uit hoofde van een vermeende 403-verklaring, zowel ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers als voor zijn eigen salaris. De rechtbank

oordeelt dat de curator niet aan zijn stelplicht heeft voldaan, omdat hij de 403-verklaring niet in het geding heeft gebracht. Daar komt bij dat de curator geen vordering uit hoofde van de 403-verklaring kan instellen ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers, omdat een 403-verklaring alleen afgegeven hoeft te worden voor schuldeisers met een vordering uit een rechtshandeling. De Belastingdienst is een van de schuldeisers in het faillissement en heeft een uit de wet voortvloeiende vordering. Ook de vordering tot betaling van het salaris van de curator vloeit voort uit de wet en valt daarom niet onder de reikwijdte van de 403-verklaring.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:8461](#) 26-08-2026

Certificaathouder/ACT Commodities

Een voormalig werknemer en certificaathouder vordert schorsing van een concurrentie- en relatiebeding dat geldt op grond van zowel de arbeidsovereenkomst als de STAK-overeenkomst. De kantonrechter oordeelt dat het concurrentiebeding niet wordt geschorst nu de voormalig werknemer toegang had tot strategische bedrijfsinformatie en onvoldoende aannemelijk maakt dat zijn belangen zwaarder wegen dan die van de werkgever. De certificaathouder zou niet gebonden zijn aan het concurrentie- en relatiebeding in de STAK-overeenkomst indien het beding naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is in de zin van artikel 6:248 lid 2 BW. In onderhavig geval is het relevant dat de certificaathouder reeds gebonden is aan het concurrentie- en relatiebeding zoals overeengekomen in de arbeidsovereenkomst waardoor het beding in de STAK-overeenkomst geen gevolgen heeft die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:10671](#) 18-03-2026

Bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod

De rechtbank houdt een bestuurder bij verstek aansprakelijk voor het boedeltekort van een failliete bv en legt een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

RECHTSPRAAK

Uitstoting aandeelhouder-bestuurder wegens onttrekkingen en disfunctioneren. Met wenk

Deze beschikking betreft een uitstotingsgeschil tussen twee broers die via hun persoonlijke holdings ieder 50% van de aandelen houden in een softwarebedrijf en samen het bestuur vormen. De OK wijst het verzoek van de holding van broer 1 toe. Het aandeelhouderschap van de holding van broer 2 kan door een reeks laakbare gedragingen van haar bestuurder (broer 2) niet langer worden geduld, en zij wordt veroordeeld tot overdracht van haar aandelen tegen een door een deskundige vast te stellen prijs. Het voorwaardelijke tegenverzoek van de holding van broer 2 (om juist de holding van broer 1 uit te stoten) wordt afgewezen, en het voorwaardelijke enquêteverzoek van de vennootschap komt niet aan de orde, nu het primaire uitstotingsverzoek slaagt. Met wenk.

Partijen

‘Holding broer 1’ (verzoekster, tevens verweerster in het voorwaardelijk tegenverzoek) tegen ‘Holding broer 2’ (verweerster, tevens verzoekster in het voorwaardelijk tegenverzoek), met ‘de Vennootschap’ als belanghebbende (tevens verzoekster in het voorwaardelijke enquêteverzoek).

Feiten en uitgangspunten

De Vennootschap ontwikkelt en levert software en apps voor een specifieke sector. Zij heeft zeven werknemers in dienst en behaalde in 2025 een omzet van ruim 1 miljoen euro, met een positief resultaat van ruim 185.000 euro. De twee broers houden ieder 50% van de aandelen en vormen samen het zelfstandig bevoegde bestuur.

Vast staat dat broer 2, na het stuklopen van zijn relatie in de loop van 2023, in 2025 tussen april

en december ruim 20.000 euro aan schenkingen aan diverse stichtingen heeft gedaan vanaf de bankrekening van de Vennootschap. Daarnaast heeft hij in oktober 2025 betalingen aan een kitesurfschool verricht. Dit werd gevolgd door drie onttrekkingen van in totaal 70.000 euro op 29 november 2025 en nog eens 10.000 euro op 22 december 2025, alle verband houdend met juridische kosten in privé. Hierdoor liep de rekening-courantschuld van Holding broer 2 aan de Vennootschap op van circa 40.000 euro naar bijna 280.000 euro. Daarnaast heeft broer 2, buiten medeweten van broer 1, een ‘sociaal directeur’ aangenomen voor 10.000 euro per maand, zonder dat daarvoor een vacature bestond. Ook heeft hij een werknemer onterecht schriftelijk gewaarschuwd en via Slack onder druk gezet om vertrouwelijke privégegevens te verwijderen, waarna hij deze werknemer op staande voet ontsloeg toen deze broer 1 in de conversatie betrok; dit ontslag is nadien door broer 1 teruggedraaid. Nadat broer 1 hem ICT-toegang had ontzegd, heeft broer 2 vervolgens een beveiligingscamera bij het huis van broer 1 met een klauwhamer vernield, waarna broer 1 naar zijn zus moest vluchten en aangifte deed. Broer 2 zit sinds 24 december 2025 in voorlopige hechtenis en is op 19 februari 2026 bij verstek geschorst als bestuurder door de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland.

Belangrijke overwegingen

De OK toetst het verzoek aan de drie cumulatieve criteria van artikel 2:336a BW: het gedragscriterium, het schadecriterium en de redelijkheids- en belangenafweging.

Het gedragscriterium ziet op de gedragingen van de aandeelhouder, al dan niet in die hoedanigheid, waarbij ook gedragingen in de risicosfeer van de aandeelhouder meetellen, ongeacht verwijtbaarheid. In dit verband geldt dat, ook als de gedragingen van broer 2 zouden zijn terug te voeren op een tijdelijke psychische stoornis, zoals Holding broer 2 heeft aangevoerd, dit volgens de OK in de risicosfeer van de aandeelhouder zelf ligt en niet voor risico van de Vennootschap komt. De gedragingen worden derhalve volledig aan broer 2, respectievelijk Holding broer 2, toegerekend.

Het schadecriterium vereist dat de gedragingen het belang van de vennootschap zodanig schaden dat het aandeelhouderschap in redelijkheid niet kan worden geduld. Aan dit criterium is voldaan. De onttrekkingen brachten de Vennootschap in acute liquiditeitskrapte, waardoor salarissen in december 2025 bijna niet konden worden betaald, terwijl het onnodige ontslag en de willekeurige aanstelling van een dure directiekracht leidden tot stijgende personeelskosten en frictie op de werkvloer. Deze gevolgen tonen dat het belang van de Vennootschap concreet en in relevante mate is geschaad.

Bij de redelijkheids- en belangenafweging weegt de OK dat het belang van de Vennootschap

nu is gebaat bij rust en helderheid, en dat er, gelet op de detentie van broer 2 en de diep verstoorde verhoudingen tussen de broers, geen weg terug is naar normale samenwerking. Op grond van deze afweging wordt ook het voorwaardelijke tegenverzoek van Holding broer 2 afgewezen, omdat, anders dan Holding broer 2, Holding broer 1 (broer 1) het belang van de Vennootschap niet heeft geschaad.

Beslissing

Het verzoek van Holding broer 1 wordt toegewezen. De OK beveelt een onderzoek naar de waarde van de door Holding broer 2 gehouden aandelen per de datum van de beschikking (27 juli 2026), te verrichten door een nader te benoemen deskundige die binnen vier weken een plan van aanpak en kostenbegroting dient in te dienen. De waardering dient primair te geschieden volgens de Leidraad voor de deskundigen in de geschillenregeling op basis van de DCF-methode, aangevuld met een 'quick scan' naar de verkeers- of verkoopwaarde.

Als voorlopige voorzieningen voor de duur van het geding schorst de OK Holding broer 2 met onmiddellijke ingang als bestuurder van de Vennootschap en schorst zij het stemrecht op de door Holding broer 2 gehouden aandelen. Voor het aanstellen van een beheerder van de aandelen ziet de OK geen aanleiding.

Wenk

Deze uitspraak illustreert enkele belangrijke lessen voor de praktijk. Gedragingen die in de risicosfeer van de aandeelhouder liggen, zoals mogelijk door een tijdelijke psychische stoornis ingegeven handelen, ontslaan de betrokken aandeelhouder niet van het risico dat deze gedragingen tot uitstoting kunnen leiden. De OK legt dit risico uitdrukkelijk bij de aandeelhouder en niet bij de vennootschap.

Bij een 50/50-aandeelhoudersverhouding waarin beide aandeelhouders tevens zelfstandig bevoegd bestuurder zijn, kan onttrekking van aanzienlijke bedragen aan de vennootschap voor privédoeleinden, in combinatie met disfunctioneren als bestuurder (onrechtmatig ontslag van personeel, ongeautoriseerde aanstellingen), al snel het schadecriterium van artikel 2:336a BW vervullen, zeker wanneer dit de liquiditeit van de vennootschap acuut raakt.

Hangende de uitstotingsprocedure grijpt de OK naar voorlopige voorzieningen (schorsing als bestuurder en schorsing van stemrecht) om de vennootschap bestuurbaar te houden, zonder dat daarvoor noodzakelijkerwijs ook een aandelenbeheerder wordt aangesteld. Dat laatste blijft afhankelijk van de concrete noodzaak in het specifieke geval.

C. Stukker, oktober 2026

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 27-07-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:2047

Zaaknummer: 200.366.471/01 OK

Rechters: C.C. Meijer, A.W.H. Vink, D.E.M. Aleman, F. Marring en E.E.B. Matheij

Advocaten: J.I. van Vlijmen, L.A.C. van Lierop en R. Willemsen

Wetsartikelen: 2:336a BW en 2:338 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Certificaathouder/ACT Commodities

Een voormalig werknemer en certificaathouder vordert schorsing van een concurrentie- en relatiebeding dat geldt op grond van zowel de arbeidsovereenkomst als de STAK-overeenkomst. De kantonrechter oordeelt dat het concurrentiebeding niet wordt geschorst nu de voormalig werknemer toegang had tot strategische bedrijfsinformatie en onvoldoende aannemelijk maakt dat zijn belangen zwaarder wegen dan die van de werkgever. De certificaathouder zou niet gebonden zijn aan het concurrentie- en relatiebeding in de STAK-overeenkomst indien het beding naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is in de zin van artikel 6:248 lid 2 BW. In onderhavig geval is het relevant dat de certificaathouder reeds gebonden is aan het concurrentie- en relatiebeding zoals overeengekomen in de arbeidsovereenkomst waardoor het beding in de STAK-overeenkomst geen gevolgen heeft die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn.

Feiten

Eiser ('de Certificaathouder') is op 1 februari 2018 in dienst getreden bij ACT Commodities B.V. ('ACT'). Sinds 1 juni 2019 heeft hij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, waarin onder andere een concurrentiebeding en een relatiebeding zijn opgenomen. Per 1 april 2025 is de Certificaathouder een nieuwe functie gaan uitoefenen; daarvoor heeft hij op 28 maart 2025 opnieuw moeten tekenen voor een concurrentie- en relatiebeding. Op 27 november 2025 heeft de Certificaathouder zijn arbeidsovereenkomst met ACT opgezegd. Op 24 december 2025 is hij vrijgesteld van werk en met ingang van 1 februari 2026 is het dienstverband geëindigd.

In 2022 heeft de Certificaathouder certificaten van aandelen verkregen in Stichting Administratiekantoor Montauk III ('STAK'), een aan ACT verbonden administratiekantoor.

De afspraken en voorwaarden die hierop van toepassing zijn, zijn opgenomen in de zogeheten *Depositary Receipts Subscription Agreement* ('DRSA'). Deze overeenkomst is op 26 juni 2022 gesloten tussen de Certificaathouder enerzijds en Sustainable Market Solutions Holding B.V. ('SMS') en STAK anderzijds. In de DRSA is eveneens een concurrentiebeding en een relatiebeding opgenomen.

Op 13 mei 2026 heeft Certificaathouder ACT geïnformeerd dat hij aan het werken was aan een AI-platform dat gebruikers zou helpen hun handelsactiviteiten te automatiseren en te optimaliseren, financieringsoplossingen voor werkkapitaal zou bieden en *market access* zou bieden. Aangezien volgens de Certificaathouder de *market access* in beperkte mate zou kunnen overlappen met de activiteiten van ACT, heeft hij ACT verzocht om zijn concurrentie- en relatiebeding met ingang van 1 juni 2026 op te heffen. Op 15 juni 2026 heeft een bespreking plaatsgevonden tussen ACT en de Certificaathouder, waarin de Certificaathouder zijn plannen verder heeft toegelicht. ACT heeft toen laten weten niet bereid te zijn het concurrentie- en relatiebeding op te heffen.

De Certificaathouder vordert primair schorsing van de tussen de Certificaathouder en ACT overeengekomen en de in de DRSA opgenomen concurrentiebedingen en relatiebedingen met ingang van 1 augustus 2026.

Oordeel

De kantonrechter zal het concurrentiebeding in de arbeidsovereenkomst niet schorsen en overweegt daartoe als volgt. De Certificaathouder heeft in beperkte mate aangegeven wat het AI-platform dat hij wil ontwikkelen behelst. Het belang dat hij daarvoor heeft aangevoerd is dat hij weer een inkomen moet genereren. Verder heeft de Certificaathouder aangevoerd dat het enkele feit dat hij in de uitoefening van zijn functie kennis en ervaring heeft opgedaan, nog niet betekent dat ACT in haar bedrijfsdebiel wordt aangetast. Dit geldt temeer nu het slechts gaat om concurrerende werkzaamheden op kleine schaal.

De kantonrechter kan hier niet in meegaan. De Certificaathouder was geen werknemer die, zoals hij zelf stelt, slechts een strikt operationele functie had. Hij was een werknemer met een van de hoogste inkomens binnen ACT wereldwijd. Onweersproken heeft ACT, onder verwijzing naar de functiebeschrijving van de Certificaathouder, naar voren gebracht dat hij een leidinggevende functie had, verantwoordelijk was voor de ontwikkeling, positionering en strategische groei van producten, toegang had tot concurrentiegevoelige marktinformatie, waaronder prijzen en contracten met grote marktpartijen. Dat deze informatie een half jaar later op geen enkele wijze meer actueel zou zijn, kan voorshands niet worden aangenomen. Daarvoor is het tijdverloop simpelweg te beperkt. Verder onderhield hij directe klantrelaties

met de belangrijkste partijen op de markt. De Certificaathouder heeft verder ook niet onderbouwd waarom het relatiebeding geschorst moet worden en welke belangen hij hierbij heeft. De kantonrechter zal ook deze vordering afwijzen.

Volgens de Certificaathouder is het relatie- en concurrentiebeding in de DRSA vernietigbaar als deze langs de meetlat van artikel 7:653 BW wordt gelegd. Dit is echter niet de juiste maatstaf. Onderzocht moet dus worden of het beroep op het concurrentie- en relatiebeding in de DRSA naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is in de zin van artikel 6:248 lid 2 BW. In onderhavig geval is het relevant dat de Certificaathouder gebonden is aan het concurrentie- en relatiebeding zoals overeengekomen in de arbeidsovereenkomst. De kantonrechter neemt aan dat het concurrentie- en relatiebeding uit de DRSA op dit moment geen verderstrekkende gevolgen heeft voor de Certificaathouder. Het beding heeft hierdoor geen gevolgen die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn.

Redactie, september 2026

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:8461

Zaaknummer: 12288694 \ KK EXPL 26-406

Rechters: B.T. Beuving

Advocaten: P.R. Hendriks en M. Jovović

Wetsartikelen: 6:248 BW en 7:653 BW

RECHTSPRAAK

Ontslag bestuurder

Een voormalig werknemer-bestuurder is op staande voet ontslagen vanwege samengestelde dringende reden. Het hof oordeelt dat verzwegen privébelangen en neveninkomsten van de bestuurder in deelnemingen/spin-offs een dringende reden opleveren. Desondanks oordeelt het hof, anders dan eerder de kantonrechter, dat het ontslag niet-rechtsgeldig is wegens schending van het onverwijldheidsvereiste. Aan de bestuurder worden een schadevergoeding en een billijke vergoeding toegekend. De verzochte transitievergoeding wordt niet toegekend en de billijke vergoeding wordt beperkt vanwege het ernstig verwijtbaar handelen.

Feiten

Verzoeker ('de Bestuurder') was sinds 2002 in dienst bij verweerster ('de universiteit') als senior adviseur en werd vanaf het begin gedetacheerd bij de aan de universiteit verbonden valorisatievennootschappen. Vanaf 2009 was hij statutair bestuurder van deze vennootschappen. Naast zijn salaris ontving hij via zijn persoonlijke vennootschap een kwartaalvergoeding op grond van een service agreement. In 2021 liet de valorisatieorganisatie onderzoek doen naar mogelijke onregelmatigheden bij transacties rond deelnemingen/spin-offs. Dat onderzoek leidde tot een rapport, aansprakelijkstelling van de Bestuurder, beëindiging van de detachering en opzegging van de service agreement. De universiteit hoorde de Bestuurder, stelde hem op non-actief en diende aanvankelijk een ontbindingsverzoek in.

Op 25 mei 2023 ontsloeg de universiteit de Bestuurder op staande voet. Zij legde daaraan ten grondslag dat de Bestuurder bij meerdere deelnemingen privébelangen of indirecte financiële belangen had gecreëerd, onder meer via leningen en winstdelingsafspraken, terwijl hij namens de valorisatievennootschappen bij transacties betrokken was. Ook zou hij onvoldoende transparant zijn geweest tegenover de raad van commissarissen en de universiteit, neveninkomsten niet correct hebben gemeld en tijdens een hoorgesprek geen

volledige openheid hebben gegeven over zijn financiële belangen. Volgens de universiteit leverde dit, mede gezien eerdere kwesties, een dringende reden op.

De Bestuurder betwist dat sprake was van een rechtsgeldig ontslag op staande voet. Hij voert onder meer aan dat de universiteit en de raad van commissarissen van relevante transacties of afspraken wisten of daarmee hadden ingestemd, dat hij niet bewust informatie heeft verzwegen en dat het ontslag in elk geval niet onverwijld is gegeven. In eerste aanleg achtte de kantonrechter het ontslag op staande voet rechtsgeldig. In hoger beroep berust de Bestuurder in het einde van de arbeidsovereenkomst, maar verzoekt hij onder meer om een gefixeerde schadevergoeding, een transitievergoeding en een billijke vergoeding.

Oordeel

Het hof oordeelt dat de gedragingen van de Bestuurder inhoudelijk ernstig genoeg waren om een dringende reden te vormen. Uit de geldende cao-regels, beleidsuitgangspunten en gedragscode volgde dat de Bestuurder nevenwerkzaamheden, neveninkomsten en privébelangen die konden raken aan de belangen van de universiteit of de valorisatievennootschappen moest melden en daarvoor toestemming moest vragen. Juist vanwege zijn positie als bestuurder en zijn rol bij valorisatie rustte op hem een zware verplichting tot transparantie en het vermijden van belangenverstrengeling. Het hof acht bewezen dat hij in meerdere kwesties economische of indirecte privébelangen had in deelnemingen waarmee hij uit hoofde van zijn functie bemoeienis had, zonder daarover voldoende openheid te geven. Ook had hij tijdens het hoorgesprek volledige opening van zaken moeten geven over financiële belangen en geldstromen.

Toch houdt het ontslag op staande voet geen stand. Volgens het hof heeft de universiteit niet voldaan aan het vereiste van onverwijldheid. De universiteit wist begin 2023 dat haar dochtervennootschappen nader onderzoek deden naar de Bestuurder naar aanleiding van eerdere ernstige bevindingen. Als werkgeefster had zij zich toen actief moeten opstellen: zij had zelf onderzoek moeten doen of zich ten minste inhoudelijk en tussentijds op de hoogte moeten laten houden van de bevindingen. In plaats daarvan hield zij zich bewust afzijdig en wachtte zij af totdat de resultaten van het nadere onderzoek haar werden aangereikt. Daarmee handelde de universiteit onvoldoende voortvarend. Het ontslag is daarom niet rechtsgeldig, ook al waren er inhoudelijk dringende redenen.

Omdat het ontslag niet rechtsgeldig is, kent het hof aan de Bestuurder een gefixeerde schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging toe van € 31.162,71 bruto en een billijke vergoeding van € 21.000 bruto. De billijke vergoeding wordt beperkt gehouden, omdat het hof ervan uitgaat dat de arbeidsovereenkomst zonder het ontslag alsnog op korte termijn zou zijn

ontbonden wegens ernstig verwijtbaar handelen van de Bestuurder. Om diezelfde reden heeft de Bestuurder geen recht op een transitievergoeding. Aangezien de kantonrechter eerder een gefixeerde schadevergoeding van € 31.705,17 door de Bestuurder aan de universiteit toekende die de universiteit met de eindafrekening heeft verrekend, moet de universiteit deze verrekende gefixeerde schadevergoeding terugbetalen.

Redactie, september 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-08-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:5197

Zaaknummer: 200.336.953

Rechters: A.E.F. Hillen, G.P. Oosterhoff en D.W.J.M. Kemperink

Advocaten: M.J. de Vries en E.L. Pasma

Wetsartikelen: 7:677 BW en 7:678 BW

RECHTSPRAAK

Beroep op 403-verklaring

Een curator in het faillissement van een dochtervennootschap spreekt de moedervernootschap aan uit hoofde van een vermeende 403-verklaring, zowel ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers als voor zijn eigen salaris. De rechtbank oordeelt dat de curator niet aan zijn stelplicht heeft voldaan, omdat hij de 403-verklaring niet in het geding heeft gebracht. Daar komt bij dat de curator geen vordering uit hoofde van de 403-verklaring kan instellen ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers, omdat een 403-verklaring alleen afgegeven hoeft te worden voor schuldeisers met een vordering uit een rechtshandeling. De Belastingdienst is een van de schuldeisers in het faillissement en heeft een uit de wet voortvloeiende vordering. Ook de vordering tot betaling van het salaris van de curator vloeit voort uit de wet en valt daarom niet onder de reikwijdte van de 403-verklaring.

Een curator van een vennootschap spreekt de moedervernootschap, die enig aandeelhouder en bestuurder is, aan uit hoofde van een vermeende 403-verklaring. Dat doet hij zowel ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers als voor zijn eigen salaris. De moedervernootschap heeft in vrijwaring twee vennootschappen aangesproken van wie de aandelen in haarzelf zijn gekocht. In de koopovereenkomst is gegarandeerd dat er geen uitstaande 403-verklaringen waren. Volgens de moedervernootschap is die garantie geschonden.

De rechtbank overweegt dat de stelplicht en bewijslast bij de curator liggen. Weliswaar heeft de curator aangevoerd dat uit een overzicht van de Kamer van Koophandel blijkt dat in maart 1998 een aansprakelijkheidsverklaring is gedeponneerd, maar de curator heeft geen 403-verklaring overgelegd. Daarom heeft de curator naar het oordeel van de rechtbank niet aan zijn stelplicht voldaan, mede in het licht van de stelling van de moedervernootschap dat zij niet bekend is met de inhoud van een eventuele 403-verklaring. Omdat de vraag welk rechtsgevolg een 403-verklaring in een concreet geval heeft, afhangt van de uitleg van deze

verklaring, blijkt uit het enkele feit dat in het handelsregister is geregistreerd dat een verklaring is gedeponereerd, niet dat de curator een vordering geldend kan maken.

Daar komt bij dat een 403-verklaring slechts ziet op vorderingen uit rechtshandelingen, terwijl de Belastingdienst een van de schuldeisers is en een vordering heeft die voortvloeit uit de wet. De curator heeft naar het oordeel van de rechtbank niet de bevoegdheid namens de gezamenlijke schuldeisers een *Peeters/Gatzen*-vordering in te stellen, ten eerste omdat de curator niets heeft gesteld over onrechtmatig handelen door de moederverenootschap en ten tweede omdat de curator niet voor alle schuldeisers optreedt.

De curator kan een moederverenootschap ook niet voor zijn salaris aanspreken op basis van een 403-verklaring. Het salaris van de curator vloeit namelijk niet voort uit een rechtshandeling, maar uit de wet (art. 71 Fw).

Omdat de vordering van de curator wordt afgewezen, komt de rechtbank niet toe aan de beoordeling van de vordering in vrijwaring. In de hoofdzaak wordt de curator veroordeeld in de proceskosten van ruim € 16.000, in de vrijwaringszaak wordt de moederverenootschap veroordeeld in de proceskosten van bijna € 20.000.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 02-09-2026

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:5514

Zaaknummer: C/08/335359 / HA ZA 25-215

Rechters: J.M. Marsman

Advocaten: F. Kolkman, M.A. Kerkdijk en E.H. Hoeksma

Wetsartikelen: 2:403 BW en 71 Fw

RECHTSPRAAK

D&G Duwvaart/Inland Shipping

Twee aandeelhouders van een joint venture raken in geschil, waarbij de ene aandeelhouder de andere aandeelhouder wil ontslaan als bestuurder van de joint venture. Het hof oordeelt dat de overdracht van aandelen in de moedermaatschappij van een van de aandeelhouders een indirecte wijziging van zeggenschap over de joint venture oplevert. Daardoor is deze aandeelhouder op grond van de statuten verplicht haar aandelen in de joint venture aan de andere aandeelhouder aan te bieden. Omdat de betreffende aandeelhouder de wijziging van zeggenschap niet tijdig heeft gemeld en niet aan de aanbiedingsplicht heeft voldaan, mag zij haar vergader- en stemrechten als aandeelhouder niet uitoefenen. Zij kan daardoor ook niet stemmen over haar eigen positie als bestuurder. Een verbod op het ontslaan van deze aandeelhouder wijst het hof af.

Feiten en omstandigheden

Inland Asset Management B.V. ('IAM') is een joint venture gericht op goederenvervoer over de binnenwateren in Oekraïne en Roemenië. Inland Shipping B.V. ('Inland Shipping') en D&G Duwvaart B.V. ('DGD') zijn beide 50% aandeelhouder en bestuurder van IAM.

Tussen beide aandeelhouders van IAM is een geschil vanwege de financiële problemen binnen IAM ontstaan. DGD verlangt de verlieslatende onderdelen af te stoten, waartegen Inland Shipping zich verzet.

DGD wenst Inland Shipping te ontslaan als bestuurder van IAM om de verkoop van de verlieslatende onderdelen mogelijk te maken. DGD stelt zich op het standpunt dat een wijziging van zeggenschap bij Inland Shipping heeft plaatsgevonden. Op 25 april 2025 zijn aandelen van de moedermaatschappij van Inland Shipping overgedragen. Volgens DGD heeft Inland Shipping op basis van deze wijziging van zeggenschap conform de statuten een

aanbiedingsplicht van haar aandelen in IAM aan DGD. Nu Inland Shipping niet aan deze verplichting heeft voldaan, mag zij volgens DGD haar vergader- en stemrechten niet uitoefenen totdat zij wel aan deze aanbiedingsplicht heeft voldaan. Hierdoor wordt het ontslag van Inland Shipping als bestuurder van IAM mogelijk.

Inland Shipping betwist het voorgaande. Volgens Inland Shipping is de feitelijke zeggenschap bij de oorspronkelijke aandeelhouder gebleven en is er derhalve geen sprake van wijziging van zeggenschap. Inland Shipping vordert een verbod om Inland Shipping als bestuurder van IAM te ontslaan of te schorsen.

In deze procedure draait het erom of Inland Shipping op grond van de statuten haar aandelen in IAM verplicht heeft moeten aanbieden aan DGD wegens een wijziging in (indirecte) zeggenschap. Daarnaast komt aan de orde of Inland Shipping haar rechten als aandeelhouder mag uitoefenen zolang zij niet aan voornoemde aanbiedingsverplichting voldoet. Daarmee rijst de vraag of Inland Shipping als bestuurder van IAM ontslagen of geschorst mag worden.

Oordeel hof

In de statuten van IAM staat dat een aandeelhouder zijn aandelen moet aanbieden wanneer bij deze aandeelhouder-rechtspersoon een wijziging van zeggenschap plaatsvindt (artikel 10 lid 12 sub g van de statuten). Het hof oordeelt dat de statuten objectief en nauwkeurig moeten worden uitgelegd, waarbij ook redelijkheid en billijkheid (artikel 2:8 BW) in acht worden genomen.

Het begrip 'het verkrijgen van enige zeggenschap' in de statuten is volgens het hof ruim genoeg om ook een indirecte wijziging van zeggenschap te omvatten. In dit geval is van een indirecte wijziging van zeggenschap sprake door de overdracht van de aandelen in de moedermaatschappij van Inland Shipping. Het hof acht aannemelijk dat de aandelenoverdracht van 25 april 2025 ertoe heeft geleid dat een nieuwe (rechts)persoon enige zeggenschap over IAM verkreeg. Mondelinge afspraken over feitelijke zeggenschap zijn niet relevant voor de toepassing van de statuten. DGD mag op de statuten vertrouwen. Het feit dat de aandelenoverdracht niet rechtstreeks in Inland Shipping zelf plaatsvond, maakt dus niet dat de blokkeringsregeling buiten toepassing blijft.

Omdat Inland Shipping de wijziging in de zeggenschap niet binnen vier weken schriftelijk heeft gemeld aan DGD, mag Inland Shipping op grond van de statuten haar vergader- en stemrechten in IAM niet uitoefenen zolang zij niet aan haar aanbiedingsverplichting voldoet. Dat betekent volgens het hof ook dat Inland Shipping niet kan stemmen over haar eigen positie als bestuurder. Een verbod tot het ontslaan van Inland Shipping als bestuurder van IAM is dan ook niet aan de orde.

De door Inland Shipping aangevoerde omstandigheden, zoals de verkoop van de verlieslatende onderdelen van IAM en het terugdraaien daarvan alsmede de betrokkenheid van derden, rechtvaardigen geen andere uitleg of uitzondering. Ook de stelling dat de oorspronkelijke aandeelhouder van Inland Shipping feitelijk de controle zou hebben behouden over Inland Shipping leidt niet tot een ander oordeel van het hof.

Conclusie

Het hof vernietigt het eerdere vonnis van de voorzieningenrechter en wijst de vorderingen van Inland Shipping af. Ook een overdracht van de aandelen in een moedermaatschappij kan ertoe leiden dat sprake is van wijziging van zeggenschap op grond waarvan de aanbiedingsverplichting in de statuten geactiveerd wordt. Het hof bevestigt dat Inland Shipping haar aandeelhoudersrechten in IAM niet kan uitoefenen zolang zij niet aan de aanbiedingsverplichting voldoet en dat DGD Inland Shipping als bestuurder van IAM mag ontslaan.

R.M.P. Holsbrink, september 2026

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-07-2026

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:2465

Zaaknummer: 200.368.107/01

Rechters: J.M. van der Klooster, J.W. Frieling en F.M.A. Potter

Advocaten: S.S. van Dam en B.J. van Egmond

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:192 lid 4, eerste volzin, BW en 2:244 BW

RECHTSPRAAK

Concernenquête Confiserie Napoleon c.s.

OK; enquête. Een ondernemingsraad verzoekt de OK een enquête te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van een groep vennootschappen en om onmiddellijke voorzieningen te treffen wegens de operationele bemoeienis van een middellijk aandeelhouder met het bestuur, de ondernemingsraad en de financiering. De OK gelast het onderzoek en treft onmiddellijke voorzieningen.

Feiten

De gemeenschappelijke ondernemingsraad van Confiserie Napoleon B.V. en Confiserie Napoleon Sales B.V. ('de ondernemingsraad') verzoekt de OK om een enquête naar het beleid en de gang van zaken van de moedervernootschap [LJH] ('LJH') en haar dochtervennootschappen. Aanleiding is de toenemende bemoeienis van [A], middellijk enig aandeelhouder en enig bestuurder van Kors B.V. ('Kors'), met de dagelijkse leiding van de dochtervennootschappen. Kors is op haar beurt de enig aandeelhouder van LJH. Daarnaast verzoekt de ondernemingsraad om onmiddellijke voorzieningen, waaronder schorsing van Kors als bestuurder van LJH (voor zover Kors rechtsgeldig tot bestuurder zou zijn benoemd), benoeming van een derde bestuurder met doorslaggevende stem, schorsing van een eventuele schorsing van Boom Financial Services B.V. ('Boom'), schorsing van bestuursbesluiten van Kors, overdracht van de aandelen in LJH ten titel van beheer en een contact- en toegangsverbod voor [A].

Confiserie Napoleon B.V., Confiserie Napoleon Sales B.V., LJH, Confiserie Napoleon BeLux B.V. en Confiserie Napoleon Export B.V. ('Confiserie Napoleon c.s.') en Boom steunen een enquête grotendeels en verzoeken eveneens om voorzieningen. Zij verzetten zich met name tegen de benoeming van een extra bestuurder en tegen een contactverbod.

Kors wordt in december 2024 opnieuw enig aandeelhouder van LJH. Vervolgens geeft [A] steeds dwingender en onvoorspelbaarder instructies, bemoeit hij zich met de dagelijkse gang van zaken, miskent hij de bevoegdheden van het bestuur en de formele besluitvorming en

kondigt hij onder meer aan bestuurders te vervangen en Kors als bestuurder te benoemen. Ook worden de wettelijke bevoegdheden van de ondernemingsraad genegeerd.

Deze handelwijze leidt tot interne onrust, zorgen over een onveilige werkomgeving en financieringsrisico's. De bank kondigt aan de bankrelatie te beëindigen als [A] operationeel ingrijpt, Boom wordt ontslagen of Kors bestuurder wordt. Nadat Kors op 14 januari 2026 als bestuurder is ingeschreven, bevriest de bank de kredietlijn en brengt zij de kredietruimte terug naar nul. Ook de financiering door een andere financier bevat een risico bij wijziging van zeggenschap of bestuur.

Beoordeling

De OK overweegt dat het bestuur de strategie bepaalt en daarover verantwoording aflegt aan de algemene vergadering. Een aandeelhouder mag in beginsel zijn eigen belang nastreven, maar moet zich op grond van artikel 2:8 BW gedragen naar redelijkheid en billijkheid en mag het vennootschappelijk belang niet veronachtzamen. Naarmate de invloed van een aandeelhouder groter is en meer belangen worden geraakt, moet hij aan die andere belangen meer gewicht toekennen. De naleving van de WOR en het functioneren van de ondernemingsraad zijn mede van belang voor de beoordeling of gegronde redenen bestaan om aan een juist beleid en een juiste gang van zaken te twijfelen.

Volgens de OK vormen de herhaalde operationele inmenging van [A], zijn miskenning van governance en formele besluiten, het negeren van de rechten van de ondernemingsraad, de gevolgen voor de financiering en zijn intimiderende en voor werknemers en andere betrokkenen onveilige optreden zulke gegronde redenen.

De OK gelast daarom een enquête naar het beleid en de gang van zaken van LJH, Confiserie Napoleon B.V., Confiserie Napoleon Sales B.V., Confiserie Napoleon BeLux B.V. en Confiserie Napoleon Export B.V. en benoemt een onderzoeker en een commissaris. Ook worden de aandelen van Kors in LJH ten titel van beheer overgedragen aan een beheerder en wordt Kors, voor zover zij rechtsgeldig is benoemd, als bestuurder geschorst.

T.M. Goudzwaard, september 2026

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-04-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:1007

Zaaknummer: 200.363.958/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, A.P. Wessels, J.M. de Jongh, V.G. Moolenaar en S.M. Zijdeveld

Advocaten: L.D. Brouwer, M. Ruijsenaars en M.W. Huijzer

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:350 lid 4 BW en 30 WOR

RECHTSPRAAK

Uitkoop na openbaar bod Just Eat Takeaway.com B.V.

Na een openbaar bod op de aandelen in Just Eat Takeaway.com wendt de meerderheidsaandeelhouder zich tot de OK. Zij vordert in deze procedure dat de andere, resterende aandeelhouders van Just Eat Takeaway worden veroordeeld om hun aandelen in de vennootschap over te dragen aan de meerderheidsaandeelhouder tegen de eerdere biedprijs van 20,30 euro per aandeel. De OK concludeert dat de biedprijs een redelijke prijs is en dat de peildatum gelijk is aan de datum van betaalbaarstelling na de na-aanmeldingstermijn van het bod, tevens de dag waarop de 95%-drempel van artikel 2:359c lid 1 BW is gehaald. De vordering wordt dan ook toegewezen.

Feiten

In deze procedure staat het voorheen beursgenoteerde bedrijf Just Eat Takeaway.com B.V. ('JET') centraal. Zij heeft in 2025 een fusieovereenkomst gesloten met MIH Bidco Holdings B.V. ('MIHB'), een indirecte dochtervennootschap van Prosus N.V., en in een gezamenlijk uitgebracht persbericht is bekend gemaakt dat de partijen overeenstemming hadden bereikt over de voorwaarden van een (voorgenomen) openbaar bod door MIHB op de aandelen in het geplaatste kapitaal van JET ('de Aandelen'). Vervolgens is een biedingsbericht algemeen verkrijgbaar gesteld en een openbaar bod uitgebracht op de Aandelen tegen kort gezegd een biedprijs van 20,30 euro per Aandeel ('de Biedprijs').

MIHB vordert in deze procedure onder meer om JET, Deutsche Bank Trust Company Americas, Crest Depository Ltd en andere, niet bij naam bekende houders van aandelen in het kapitaal van JET ('JET c.s.') te veroordelen om hun Aandelen aan MIHB over te dragen en de prijs van de aandelen vast te stellen op de Biedprijs, althans een door de OK in goede justitie te bepalen bedrag per een bepaalde datum.

Beoordeling

Tegen JET c.s. is verstek verleend. De OK dient daarom ambtshalve te onderzoeken of (i) MIHB een openbaar bod heeft uitgebracht, (ii) MIHB als aandeelhouder voor eigen rekening ten minste 95% van het geplaatste kapitaal van JET verschaft en ten minste 95% van de stemrechten van JET vertegenwoordigt en (iii) of de vordering is ingesteld tegen de gezamenlijke andere aandeelhouders.

De OK stelt vast dat MIHB (i) een openbaar bod heeft uitgebracht, (ii) op de dag van dagvaarding voor eigen rekening 98% van het geplaatste kapitaal verschaft en evenveel stemrechten had en (iii) de gezamenlijke andere aandeelhouders van JET op de juiste wijze, en binnen de wettelijk voorgeschreven termijn van drie maanden, heeft gedagvaard.

Over de billijke prijs overweegt de OK dat het haar genoegzaam gebleken is dat de acceptatiegraad van de Biedprijs 97,77% bedraagt en MIHB derhalve ten minste 90% van de Aandelen heeft verworven waarop het bod betrekking had. De Biedprijs wordt dan ook vermoed een billijke prijs te zijn en er zijn geen redenen gebleken om van dit vermoeden af te wijken, aldus de OK.

Ten aanzien van de peildatum concludeert de OK dat zij in het tijdsverloop sinds de betaalbaarstelling onder het bod geen aanleiding ziet om af te wijken van het uitgangspunt, dat wil zeggen dat de peildatum gelijk is aan de datum van betaalbaarstelling onder het openbaar bod, en zij stelt de peildatum dan ook vast op de dag van betaalbaarstelling na de na-aanmeldingstermijn van het bod, tevens de dag waarop de 95%-drempel van artikel 2:359c lid 1 BW is gehaald.

De slotsom is dat de vordering van MIHB wordt toegewezen.

M.J. van de Graaf, september 2026

Instantie: Ondernemingskamer Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:1742

Zaaknummer: 200.364.192/01 OK

Rechters: A.W.H. Vink, A.P. Wessels, J.M. de Jongh, F. Marring en M.N. Hoogendoorn

Advocaten: R.G.J. de Haan, L.M. Kivits en M.A. Keulen

Wetsartikelen: 2:359c BW

RECHTSPRAAK

**Enquête- en uitstootprocedure Songrow Holding B.V. –
toewijzing uitstotingsverzoek**

Deze zaak betreft een geschil tussen de twee aandeelhouders van een vennootschap die zich bezighield met het telen, kweken en verkopen van sier- en aquariumplanten. De aandelen in de holding worden gehouden door twee aandeelhouders, ieder voor 50% van de aandelen. Nadat de bedrijfsactiviteiten grotendeels zijn afgebouwd, raken de verhoudingen tussen partijen ernstig en duurzaam verstoord. Eén van de aandeelhouders verzoekt de OK een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van de holding en haar dochtervennootschap. De andere aandeelhouder, tevens enig bestuurder, verzoekt op haar beurt om uitstoting van de ene aandeelhouder. De OK wijst het enquêteverzoek af en het uitstotingsverzoek toe. Volgens de OK wordt het belang van de vennootschap aanzienlijk geschaad door de instandhouding van de verstoorde verhoudingen, de jarenlange weigering van de ene aandeelhouder jegens de aandeelhouder-bestuurder om zonder deugdelijke grond de jaarstukken goed te keuren en het door pesterijen belemmeren van een normale bedrijfsvoering. Het voortduren van het aandeelhouderschap van de ene aandeelhouder kan daarom in redelijkheid niet langer worden geduld. Een deskundige wordt benoemd om de waarde van haar aandelen vast te stellen.

Achtergrond geschil

HTP Holding B.V. ('HTP') en Sonneland B.V. ('Sonneland') houden sinds 1997 ieder 50% van de aandelen in Songrow Holding B.V. ('Songrow Holding'). HTP is enig bestuurder van

Songrow Holding, dat op haar beurt enig aandeelhouder en bestuurder is van Songrow B.V. ('Songrow'). De enig bestuurder en aandeelhouder van Sonneland ('de DGA') bracht bij het aangaan van de samenwerking een aantal kassen en percelen in. HTP bracht haar bestaande ondernemingsactiviteiten in en verrichtte daarnaast een kapitaalstorting van € 300.000 in de vorm van agio.

Als gevolg van voorgenomen onteigening, herverkaveling en gebiedsontwikkeling moet een belangrijk deel van de percelen waarop Songrow haar onderneming drijft, worden verkocht. Songrow Holding verkoopt deze percelen en een woonkavel in maart 2020 voor € 8,1 miljoen aan een gebiedsontwikkelaar. Kort voor de levering blijkt dat enkele percelen en de woonkavel direct zullen worden doorgeleverd aan Sonnestate, een aan Sonneland gelieerde vennootschap. HTP stemt hiermee uiteindelijk in. Partijen zoeken vervolgens gezamenlijk naar alternatieve locaties om de activiteiten van Songrow voort te zetten, maar deze plannen worden mede vanwege de coronapandemie niet doorgezet. De teelt- en kweekactiviteiten worden grotendeels gestaakt en Songrow verricht daarna nog kleinschalige groothandelsactiviteiten.

Partijen maken in 2020 ook afspraken over de bereikbaarheid van de woning van de bestuurders en aandeelhouders van HTP ('de HTP-bestuurders'), die wordt omringd door de door Sonnestate verkregen percelen. Sonnestate verkoopt de percelen in 2022 aan een vennootschap van de zoon van de DGA. Die vennootschap plaatst vervolgens dranghekken langs de percelen, waardoor de woning en het kantoor van Songrow en Songrow Holding ('Songrow c.s.') met de auto nagenoeg onbereikbaar worden. Medio 2025 wordt bovendien een septic tank verwijderd waarop de woning en het kantoor voor de toiletafvoer waren aangewezen. Tussen partijen worden inmiddels meerdere procedures gevoerd. Sonneland weigert daarnaast de jaarrekeningen van Songrow Holding over 2020 tot en met 2024 goed te keuren.

Enquêteverzoek

Sonneland legt aan haar enquêteverzoek onder meer ten grondslag dat HTP onvoldoende zorgvuldig is omgegaan met een tegenstrijdig belang bij de huur van bedrijfsruimte van de HTP-bestuurders. Verder stelt Sonneland dat HTP in strijd met de statuten bepaalde overeenkomsten zonder vereiste aandeelhoudersgoedkeuring is aangegaan, dat haar managementvergoeding niet langer in verhouding staat tot de afgebouwde activiteiten en dat onder meer een vordering van ongeveer € 250.000 ten onrechte is afgeboekt. Ook plaatst Sonneland vraagtekens bij betaalde transitievergoedingen aan werknemers van Songrow, de verkoop van het klantenbestand en de administratie van contante betalingen.

De OK wijst het enquêteverzoek af. Een belangrijk deel van de bekritiseerde handelingen dateert uit 2020, toen de activiteiten van Songrow c.s. werden afgebouwd. Songrow c.s. hebben volgens de OK voldoende toegelicht dat Sonneland van de in het kader van dit proces genomen beslissingen steeds op de hoogte is gehouden en daartegen destijds geen bezwaren heeft gemaakt. Dat Sonneland daar jaren later, in het kader van de inmiddels ontstane geschillen, anders over is gaan denken, is volgens de OK onvoldoende om gegronde redenen voor twijfel aan een juist beleid of een juiste gang van zaken aan te nemen.

Met betrekking tot de huur van bedrijfsruimte overweegt de OK wel dat van HTP, vanwege haar tegenstrijdige belang, een hogere mate van zorgvuldigheid mocht worden verwacht. Niet is voldoende gebleken dat vooraf duidelijkheid aan Sonneland is verschaft over het voornemen de huurovereenkomst aan te gaan en over de zakelijkheid van de huurprijs. Songrow c.s. hebben echter gemotiveerd uiteengezet waarom een huurprijs van € 2.500 per maand voor 120 m² redelijk was. Mede omdat de verhuizing met instemming van Sonneland heeft plaatsgevonden en pas jaren later bezwaar is gemaakt, levert ook deze kwestie geen voldoende zwaarwegende reden voor twijfel op.

Ook de overige bezwaren leiden niet tot een enquête. De afboeking van de vordering van € 250.000 is volgens Songrow c.s. met de accountant afgestemd, Sonneland heeft niet voldoende aannemelijk gemaakt dat contante betalingen niet bij Songrow terecht zijn gekomen en zij heeft onvoldoende duidelijk gemaakt waarom de managementvergoeding gegronde reden voor twijfel oplevert. Dat niet steeds overeenkomstig de statutaire goedkeuringsregeling is gehandeld, is volgens de OK evenmin van voldoende gewicht. Ook in onderlinge samenhang leveren de bezwaren geen gegronde redenen voor twijfel op. Ten overvloede overweegt de OK dat een onderzoek bovendien niet in het belang van Songrow c.s. is, nu partijen het erover eens zijn dat verdere samenwerking niet mogelijk is en hun belang het meest is gediend met een spoedige scheiding der wegen.

Uitstotingsverzoek

HTP legt aan haar uitstotingsverzoek onder meer ten grondslag dat Sonneland zonder deugdelijke grond weigert de jaarrekeningen goed te keuren, de besluitvorming binnen de algemene vergadering traineert en de bedrijfsvoering wordt belemmerd door gedragingen rond de bereikbaarheid van het kantoor. Ook wijst zij op de ernstig en duurzaam verstoorde verhoudingen tussen partijen. Sonneland betwist dat de voor uitstoting vereiste drempel wordt gehaald.

De OK wijst het uitstotingsverzoek toe. De OK stelt daarbij voorop dat voor toewijzing is vereist dat Sonneland door haar gedragingen, al dan niet in haar hoedanigheid van

aandeelhouder, het belang van Songrow Holding en de aan haar verbonden onderneming zodanig schaadt of heeft geschaad dat het voortduren van haar aandeelhouderschap in redelijkheid niet kan worden geduld. Daarbij moet een belangenafweging plaatsvinden tussen het belang van Songrow Holding bij beëindiging van het aandeelhouderschap en het belang van Sonneland om aandeelhouder te blijven.

Volgens de OK zijn de verhoudingen ernstig en duurzaam verstoord en zijn partijen niet meer in staat op normale wijze met elkaar te overleggen en in het belang van Songrow Holding besluiten te nemen. Sonneland weigert bovendien al jaren zonder goede reden de jaarrekeningen goed te keuren. Daardoor kan een dividendbesluit, dat nodig is om eerder aan de aandeelhouders verstrekte leningen om te zetten in een dividenduitkering, niet worden genomen en blijven deze leningen als schuld op de balans staan, hetgeen de solvabiliteitspositie van Songrow Holding aantast. De enkele omstandigheid dat de DGA het bestuur en de cijfers niet vertrouwt, vormt daarvoor volgens de OK geen redelijke grond.

Daar komt bij dat volgens de OK sprake is van pesterijen die de normale bedrijfsvoering belemmeren. De dranghekken worden door de zoon van de DGA zodanig geplaatst dat het personeel het kantoor slechts moeizaam kan bereiken. Ook wordt de septic tank verwijderd zonder dat kennelijk eerst is nagegaan of een andere oplossing voor de riolering aanwezig is. Hierdoor gaat tijd en energie verloren die juist moet worden besteed aan het opzetten van nieuwe groothandelsactiviteiten. In onderlinge samenhang leveren de verstoorde verhoudingen, de jarenlange weigering de jaarstukken goed te keuren en het belemmeren van de normale bedrijfsvoering voldoende grond op voor uitstoting. De overige door HTP aangevoerde gronden blijven onbesproken.

De OK oordeelt dat voor de vaststelling van de prijs als uitgangspunt geldt dat Sonneland recht heeft op een reële en redelijke vergoeding voor haar aandelen. De OK benoemt een deskundige die de waarde daarvan moet onderzoeken. Als peildatum geldt de datum van de beschikking, althans een zo dicht mogelijk daarbij gelegen praktische datum. De waardering vindt conform de Leidraad voor deskundigen in de geschillenregeling plaats op basis van het disconteren van toekomstige geldstromen, zo nodig in combinatie met een andere waarderingmethode bij wijze van kruiscontrole. Sonneland en HTP dragen ieder de helft van het voorschot op de kosten van het deskundigenonderzoek.

A. El Allaoui, september 2026

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-06-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:1631

Zaaknummer: 200.360.982/01

Rechters: A.W.H. Vink, W.A.H. Melissen, K. Spruitenburg, M.N. Hoogendoorn RA en E. Eeftink

Advocaten: M.J. Blommaert, M.J. Kesler, S.J. Piekaar-Koopmans, W. Veldstra en Mr. D.V.H. Holtus

Wetsartikelen: 2:343 BW, 2:339 lid 1 BW en 2:340 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod

De rechtbank houdt een bestuurder bij verstek aansprakelijk voor het boedeltekort van een failliete bv en legt een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

De gedaagde bestuurder is niet verschenen in de procedure, zodat de rechtbank verstek verleent. Op vordering van de curator in het faillissement van een bv verklaart de rechtbank voor recht dat de bestuurder aansprakelijk is voor betaling van het boedeltekort en moet de bestuurder een voorschot van ruim € 380.000 betalen. Ook legt de rechtbank een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar. Bij schending van dit verbod geldt een dwangsom van € 1.000 per dag, met een maximum van € 100.000.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:10671

Zaaknummer: C/10/712086/HA ZA 25-1121

Rechters: G.A. Vriezen

Advocaten: G. Sengers

Wetsartikelen: 2:248 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

Geschil in afwikkeling van een cv die als beleggingsfonds was opgericht

Het hof bekrachtigt de afwijzing van een faillissementsverzoek. Het faillissementsverzoek speelt tegen de achtergrond van een geschil over de verdeling van de opbrengst van een beleggingspand dat in een beleggingsfonds in de vorm van een cv was ondergebracht. Een van de appellanten heeft een vordering op grond van een vonnis dat door de rechtbank Den Haag is gewezen. Hoewel geïntimeerde tegen dat vonnis hoger beroep heeft ingesteld, staat het vorderingsrecht van deze appellant vast. Het hof overweegt dat echter niet summierlijk blijkt dat er sprake is van pluraliteit van schuldeisers. Ten overvloede overweegt het hof dat het faillissementsverzoek een onevenredig middel vormt. Het geschil tussen partijen gaat om de afwikkeling van het fonds, terwijl niet is gebleken van externe schuldeisers. Een faillissement zou de verdere behandeling van de lopende procedures bemoeilijken en de belangen van geïntimeerde en de beleggers die door haar worden vertegenwoordigd onevenredig schaden.

Deze zaak speelt tegen de achtergrond van de afwikkeling van een commanditaire vennootschap (cv) die als beleggingsfonds was opgericht. Na de verkoop van het fondsvermogen ontstond tussen verschillende betrokkenen een geschil over de verdeling van de opbrengsten. In dat kader werd geïntimeerde als beherend vennoot opgericht door participanten van het fonds en ontstonden er diverse procedures over onder meer de vraag wie als beherend vennoot moest worden aangemerkt en hoe de fondsopbrengsten moesten worden verdeeld.

Verzoekers hadden een faillissementsverzoek ingediend tegen geïntimeerde. Aan dat verzoek legden zij een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis van de rechtbank Den Haag ten

grondslag, waaruit volgens hen een opeisbare vordering voortvloeide. Daarnaast stelden zij dat er sprake was van pluraliteit van schuldeisers, onder meer vanwege door participanten verstrekte geldleningen, mogelijke regresvorderingen, schadevorderingen wegens gelegde beslagen en een vordering van de cv wegens onbehoorlijk bestuur.

Geïntimeerde voerde aan dat de gestelde steunvorderingen werden betwist en dat deze allemaal voortkwamen uit hetzelfde onderliggende geschil over de afwikkeling van het fonds. Ook stelde zij dat zij niet in de toestand verkeerde te hebben opgehouden te betalen en dat de faillissementsaanvraag niet zozeer wordt gebruikt om verhaal te verkrijgen, maar als pressiemiddel en om de uitkomst van die geschillen rondom de afwikkeling van de cv te beïnvloeden.

Het hof overweegt dat weliswaar vaststaat dat verzoeker uit hoofde van het vonnis van 6 mei 2026 een opeisbare vordering op geïntimeerde heeft, maar dat voor een faillissementssituatie daarnaast ook summierlijk moet blijken van pluraliteit van schuldeisers. Dit is volgens het hof niet het geval.

Volgens het hof is onvoldoende aannemelijk geworden dat de door participanten verstrekte leningen hebben geleid tot vorderingen op geïntimeerde, althans dit is niet summierlijk gebleken. Hetzelfde geldt voor de gestelde verplichtingen uit nieuwe financieringen, vermeende regresvorderingen en de aangevoerde schadevorderingen wegens eerder gelegde beslagen. Ook de stelling dat de cv een vordering wegens onbehoorlijk bestuur op geïntimeerde heeft, acht het hof niet summierlijk vaststaand.

Ten overvloede oordeelt het hof dat het faillissementsverzoek in de gegeven omstandigheden een onevenredig middel vormt. Het geschil tussen partijen betreft de afwikkeling van het fonds en heeft geleid tot een veelheid aan procedures waarin over en weer aanspraken worden gepretendeerd. Van externe schuldeisers is niet gebleken. Een faillissement zou de verdere behandeling van de lopende procedures bemoeilijken en de belangen van de wederpartij onevenredig schaden. Daarom hadden verzoekers – aldus het hof – in redelijkheid van het indienen van het faillissementsverzoek behoren af te zien.

Het hof bekrachtigt de afwijzing van het faillissementsverzoek en veroordeelt verzoekers in de proceskosten.

W.P.IJ. Overgoor, september 2026

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-08-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:2423

Zaaknummer: 200.371.322

Rechters: M.A.M. Vaessen, R.M. de Winter en D.L.M.T. Dankers-Hagenaars

Advocaten: B.P. Augustijn en J. van den Bos

Wetsartikelen: 9 lid 1 Fw